

ressò mont-roigenc

MIQUEL MAS I BARGALLÓ UN GUITARRISTA MONT-ROIGENC RELLEVANT DEL SEGLE XIX (1846 – 1923)

Miquel Anguera “Beatet”

10-12-2024

En el darrer treball històric d'en J.M. Martí Rom penjat a **Ressò mont-roigenc** el passat 1 de desembre, amb el títol “Coses d’Abans” (3), a part del seu indiscutible valor històric, m’ha fet molta gràcia adonar-me’n que, a les pàgines 7 i 8 del seu escrit, espolsa el record d’un mont-roigenc totalment oblidat i desconegut: Miquel Mas i Bargalló, guitarrista.

Donat que Mont-roig sempre ha tingut una llarguíssima tradició musical, crec que és de justícia destacar-lo, aprofitant l’avinentsa de la descoberta d’aquest rellevant guitarrista mont-roigenc del segle XIX, per part d’en Martí Rom. Voldria entendre que, si en contra d’haver viscut al segle XIX i XX, fos coetani

nostre, la seva rellevància seria molt més notòria i brillant. Mirem, sinó, la seva biografia:

Neix a Reus el 14 de març de 1846. Els seus pares, Miquel Mas Toda i Maria Bargalló eren pagesos de Mont-roig. Els seus avis paterns eren Francisco Mas i Rosa Toda, de Mont-roig. El seu avi matern, Pere Bargalló, també de Mont-roig, va anar a viure a Reus.

Miquel Mas Bargalló es va casar amb Antonia Burillo, de Hjar (Terol), se'l defineix com “compositor, intèrpret i pedagog”. Va iniciar els seus estudis musicals a Barcelona. Va fer concerts de guitarra a Barcelona, Saragossa, Bilbao i París. Va crear varis conjunts amb guitarres i bandúrries, un quartet i un quintet. Durant cinc anys, a partir de 1870, va fer recitals a Berlín, Dresden, Viena, Brussel·les, Praga, Niça i Montecarlo.

Va fundar agrupacions com la “Lira Barcelonesa” i la “Lira Espanyola”. El 1894 fou nomenat professor de guitarra, fins la seva jubilació el 1922, a l'Escola Municipal de Música de Barcelona. Com a compositor va compondre havaneres, tangos i xotis (17) . Va morir a Barcelona el 9 de juny de 1923.

La seva filla Antònia Mas Burillo va obtenir el títol de professora de piano al Conservatori Municipal de Barcelona el 1899. *“Tingué bon mestre en son propi pare... qui ha educat a la novella professora ab tot el carinyo y dalit propis de qui vol treurer de sas iniciatives una deixebra que li fassi honor. Y aixís ha resultat”* .

(17) Informacions del llibre “La Guitarra en Cataluña, 1769-1939: con especial referencia a los guitarristas José Ferrer (1835-1916), Sor, Brocá, Viñas, Bosch, Costa, Más, y otros” de Josep María Mangado Artigas (Londres, 1998).

(Llegiu “Coses d'Abans (3)” pàg. 7 i 8 de Martí Rom. **Ressò mont-roigenc** l'1-12-2024).